

5. Lov nr. 68 af 23. marts 1932 om vekslers, som ændret ved lov nr. 411 af 30. november 1965.

§ 48. Vekselindehaveren kan af den, mod hvem han iværksætter regres, fordrø:

- 1) den ikke accepterede eller ikke betalte vekselsum tillige med renter, hvis sådanne er betingede,
- 2) renter fra forfaldsdagen efter en rentefod af 6 pct.

§ 49. Den, som har indløst vekslø, kan af dem, der er ansvarlige overfor ham, fordrø:

- 1) hele det beløb, som han har betalt,
- 2) renter af dette beløb fra den dag, han udbetalte beløbet, efter en rentefod af 6 pct.

6. Lov nr. 69 af 23. marts 1932 om checks, som ændret ved lov nr. 410 af 30. november 1965.

§ 45. Checkindehaveren kan af den, mod hvem han iværksætter regres, fordrø:

- 1) den ikke betalte checksum,
- 2) renter fra forevisningsdagen efter en rentefod af 6 pct.

§ 46. Den, som har indløst checken, kan af dem, der er ansvarlige overfor ham, fordrø:

- 1) hele det beløb, som han har betalt,
- 2) renter af dette beløb fra den dag, han udbetalte beløbet, efter en rentefod af 6 pct.

7. Lov nr. 146 af 13. april 1938 om gældsbreve med senere ændringer, senest ved lov nr. 250 af 12. juni 1975.

§ 62. Hvis den, der ifølge aftale skylder et bestemt pengebeløb, ikke betaler i rette tid, skal han svare en årlig rente, der svarer til den til enhver tid fastsatte officielle diskonto med et tillæg på 2 pct. fra den dag, da gælden skulle være betalt. Fordringshaveren må dog minde skyldneren om betalingen, når det kræves af rimelig hensyntagen til skyldnerens interesser. Forsømmer han dette, fritages skyldneren for at betale forhålingsrente, indtil påkrav gives.

Stk. 2. Såfremt pengeskyld i andre tilfælde ikke betales i rette tid, skal skyldneren betale den i stk. 1 nævnte rente fra den dag, da fordringshaveren påbegyndte retsforfølgning til betaling af gælden. Hvor særlige forhold begrunder det, kan retten bestemme, at renten skal løbe fra et tidligere eller senere tidspunkt, eller at der under sagen kun skal svares en lavere rente.

Stk. 3. Kunne fordringshaveren på andet grundlag kræve højere rente, bevarer han retten hertil. Han beholder også sin ret til erstatning for tab, som renten ikke dækker.

Stk. 4. Det har sit forblivende ved de lovbestemmelser, der fastsætter forhalingsrenter for særlige forhold. Fører de til en lavere rente, skal skyldneren dog betale den i stk. 1 nævnte rente fra den dag, da fordringshaveren påbegyndte retsforfølgning.

Stk. 5. Foranstående regler finder anvendelse i alle tilfælde, hvor betalingstiden indtræder efter 1. juli 1938.

8. Lov nr. 147 af 13. maj 1959 om forsikringsvirksomhed med senere ændringer, senest ved lov nr. 198 af 28. maj 1975.

§ 41. Foretager en aktionær ikke i rette tid en ham påhvilende indbetaling, er han, såfremt vedtægterne ikke bestemmer andet, pligtig fra forfaldsdagen at betale en årlig rente af det skyldige beløb svarende til den til enhver tid fastsatte officielle diskonto med et tillæg på 2 pct.

9. Lov nr. 47 af 10. marts 1965 om fragtafalter ved international vejtransport.

§ 35. Af erstatningsbeløb kan kræves rente med fem procent årlig fra den dag, da skriftligt krav afsendes til fragtføreren, eller, hvis sådant krav ikke er fremsat, fra den dag, da retsforfølgning påbegyndes.

10. Lov nr. 370 af 13. juni 1973 om aktieselskaber med senere ændringer, senest ved lov nr. 104 af 17. marts 1976.

§ 14. Foretager en aktionær ikke i rette tid en ham påhvilende indbetaling, er han, såfremt vedtægterne ikke bestemmer andet, pligtig fra forfaldsdagen at betale en årlig rente af det skyldige beløb svarende til den til enhver tid fastsatte officielle diskonto med et tillæg på 2 pct.